

## Paradoxa catalana i ordre a la Moncloa i a Ferraz, claus del nou govern Sánchez

*L'àmplia reforma busca enfortir el president, envia un missatge de calma a Brussel·les i al món econòmic i afegeix incertesa a l'agenda del diàleg*



Sánchez amb el nou ministre d'Exteriors, José Manuel Albares. | ND

Es donava per fet que, després dels indults, amb la gestió dels fons europeus a l'horitzó i amb Pablo Iglesias fora d'òrbita, **Pedro Sánchez es disposava a remodelar el govern** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/222299/pedro-sanchez-anuncia-remodelacio-executiu>). L'objectiu? Enfortir-se dins i fora de l'executiu, guanyar lleialtats i enviar un missatge de **voluntat de continuïtat**. El president espanyol vol esgotar una legislatura marcada per la **gestió sanitària i econòmica de la pandèmia** i el **procés català**, que té al setembre una nova cita amb la reunió de la taula de diàleg.

Hi havia dubtes sobre l'**abast de la crisi de govern**, però al final no s'hi ha posat per poc, malgrat que **no ha afectat les carteres de Podem**. Segueixen nou ministres socialistes, alguns en noves responsabilitats, i n'entren set de nous. Els canvis afecten **Presidència** i el dia a dia de la Moncloa, però també el càrrec de portaveu, a la relació amb Catalunya o a ministeris de pes polític com Justícia o Exteriors. Dibuixen un executiu **més femení, més rejuvenit i amb més pes per al municipalisme** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/222308/qui-son-noves-cares-govern-sanchez?rlc=p1>). Aquestes són les claus per entendre l'abast dels canvis:

**1. LA PARADOXA CATALANA** Miquel Iceta és un dels **perdedors** de la crisi de govern. A les travesses se l'havia situat de **portaveu** gràcies a la seva bona capacitat de comunicar o fins i tot com a **vicepresident**. Promoure'l hauria estat llegit com un compromís amb el diàleg a Catalunya, una de les prioritats del govern de Sánchez. Però Iceta **no té les millors relacions amb ERC** i

és una de les cares de l'octubre català. Això l'ha penalitzat. Només sis mesos després d'arribar-hi, perd el ministeri de Política Territorial -un departament clau en la gestió de les relacions bilaterals- i va a **Cultura i Esports**, que no té pràcticament pes polític i només unes competències escasses. Només podrà lluir si fa prosperar la promesa llei de Llengües, que hauria de situar el català, l'euskera i el gallec en una posició de més reconeixement. L'arraconament d'Iceta a Madrid també pot accelerar un **relleu a la primera secretaria del PSC. Salvador Illa**, ara cap de l'oposició, seria l'escollit.

Càstig a Iceta però no al PSC, que tindrà un altre ministre al govern i guanya en gestió, cosa que no contemplava cap escenari. En aquest cas serà l'alcalde de Gavà, **Raquel Sánchez** (<https://www.naciódigital.cat/noticia/222305/qui-raquel-sanchez-ministra-psc>), que el 2019 va guanyar per majoria absoluta i és una de les cares de la seva pedrera municipal. El 2016 havia ajudat Núria Parlon, que abanderava l'heterodòxia, a intentar liderar el partit. Serà ministra de **Transports** i tindrà paper en la gestió de bona part dels fons europeus i en **l'ampliació de l'aeroport del Prat** (<https://www.naciódigital.cat/noticia/220891/model-pais-emergencia-climatica-es-necessaria-ampliacio-aeroport-prat>), que caldrà veure fins a quin punt és compatible amb el compromís mediambiental que ella branda. També és en clau catalana que cal llegir el canvi al ministeri de Justícia. **Juan Carlos Campo** va ser un dels redactors dels indults, però no n'era partidari. Això i el fracàs en l'intent de renovar el caducat **Consell General del Poder Judicial** l'ha penalitzat.

**2. MENYS INTRIGUES A LA MONCLOA** La vicepresidenta primera, **Carmen Calvo**, i el cap de gabinet de Sánchez, **Iván Redondo**, no es portaven bé i les tensions i intrigues eren constants. Cauen els dos. **La confiança** de Sánchez en la seva número dos a l'executiu havia anat minvant i Redondo, un consultor independent contractat pel president, seguia **acumulant enemics al govern i també al partit** i explica que prefereix "parar". El poderós cap de gabinet va ser, a més, qui va ordinar la jugada de la moció de censura a Múrcia per castigar al PP i acostar-se a Ciutadans. Va sortir malament i, de retruc, va provocar un avançament electoral a Madrid que ha deixat en estat vegetatiu el partit taronja i redueix el ventall d'aliances al PSOE.

[noticia]2/222299[/noticia]

A canvi, puja a ministre de la Presidència **Félix Bolaños**, un altre redactor dels indults i molt proper a Sánchez. El cap de l'executiu li havia confiat **gestions delicades** com ara treure Franco del Valle de los Caídos. La seva missió, ara amb més galons, serà **coordinar l'executiu** i impedir que hi hagi desajustaments amb Podem i en la gestió a les Corts, on el PSOE ha de negociar cada setmana. El relleu d'Iceta, afegint-hi el càrrec de portaveu, l'assumeix una desconeguda: l'alcalde de Puertollano **Isabel Rodríguez**, provinent d'una de les federacions menys afins a Sánchez i la seva política territorial. Serà el **nou rostre de la Moncloa** i haurà de fer un màster en política catalana. D'entrada, aquest juliol presidirà la reunió de la comissió Bilateral Estat-Generalitat amb assumptes d'infraestructures i econòmics damunt la taula. Ella, com Iceta, s'espera que siguin amb Sánchez a la taula de diàleg al setembre.

**3. CESARISME I CONTROL DEL PARTIT** Sánchez és un president sense motxilla. Va arribar a la direcció del PSOE de la mà de **Susana Díaz** i altres personalitats de l'aparell i s'hi va acabar enfrontant fins a convertir-se en un *outsider*. Tenia pocs dirigents lleials i ara prescindeix d'alguns d'ells, com és el cas de **José Luis Ábalos**. El cap de l'executiu no es vol casar amb ningú i intenta guanyar nous espais de complicitat al partit. Cau ell com també Redondo i Calvo. El missatge és clar: **ningú és imprescindible, llevat del mateix Sánchez**.

Això explica la promoció d'alguns alcaldes o la tria del nou director de l'oficina del president. Es tracta d'**Óscar López**, que va ser **cap de gabinet de José Blanco** quan era secretari d'Organització del PSOE. López va ser un dirigent proper a **Zapatero** però després va fer el pas al rubalcabisme, va fer de portaveu al Senat i finalment es va refugiar al capdavant de Paradors després d'ocupar també ell la secretaria d'Organització del partit. La tria d'**un clàssic de l'aparell** té molt a veure amb el congrés del PSOE a la tardor. Un cop derrotada Susana Díaz, el cap de l'executiu busca fer-se amb el **control total del partit** i vol un govern sense individualitats que destaquin.

**4. CALVIÑO O L'ECONOMIA DE L'ESTABLISHMENT** La gestió dels **fons europeus** és la gran prioritat del govern espanyol. Sánchez necessita diners, no haver de retallar l'escut social que ha bastit durant la pandèmia i **transformar l'economia espanyola**. Dona més força a **Nadia Calviño**, la cara més liberal del govern del PSOE, i l'ascendeix a **vicepresidenta primera**. No hi haurà canvi en l'orientació de les polítiques econòmiques i sí un **perfil més de gestió i que permeti sintonitzar amb Europa**, on governa la dreta. Concretar la reforma de **les pensions i el mercat de treball**, i fer-ho sense topades amb els socis de Podem, serà el gran repte.

**5. PLATS TRENCATS DEL MARROC** La ministra de Defensa, **Margarita Robles**, i el de l'Interior, **Fernando Grande Marlaska**, apareixien com els més dubtosos. Però seguiran els dos a l'executiu espanyol. El titular d'Interior havia estat molt criticat per la gestió del seu departament, però la forma com ha resolt la **crisi diplomàtica i fronterera amb el Marroc** l'ha salvat. És, per contra, el que ha perjudicat a Redondo i a **Aranha González Laya**, que va arribar avalada per un bon currículum però que no ha destacat políticament.